

mærkning ved foransførte Meddelelse, uagtet jeg ikke troer paa Sagen, — dersom ikke Urigtigheder kunde give Anledning til Misforstaaelse.

1ste. Troer jeg neppe at Chevalier-Byg dyrkes i Sverrig nordligere end Skaane; — det vilde vanskeligt modne;

2det. Det almindelige Byg i det mellemste og nordlige Sverrig er ferradet Byg; det toradebe kaldes sædvanligt „Gumrif“, dyrkes sjeldnere og mig vitterlig ikke nordligere end Upland, endfige 30 Mile norden for Stokholm, som vilde blive i Gestrifeland.

3die. I Provindsen Södermanland, hvor Inspektor Vindenhan hidtil har boet — (omtrent 10 Mil vesten for Stokholm) findes meest en stiv og kold Leer-Jord, som hvortandet Aar ligger i Brak og hvert andet bærer Sæd, oftest Vintersæd, men stundom 2radet Byg; slikt Byg efter reen Brak kan naae en høi Vægt lige med Rug, men dog veed jeg aldrig paa mine mange Reiser at have seet saa smukt Byg som det Verchenborgske, og jeg tør derfor troe, at den angivne Vægt = 128 \mathcal{R} Holl. svarer til en Svensk Tønde, som er næsten $1\frac{1}{2}$ Dansk (1,186).

Hofmanngave, i April 1849.

Guano-Derne „Chincha“.

(Brudstykke af en Dagbog, ført paa „Salathea“, meddeelt af C. F.)

„Den 16 Februar 1847 ankrede vi om Formiddagen paa Vestkysten af den største blandt Chincha-Derne, der ligger 13° S. B. omtrent een Mil fra Sydamerikas Vestkyst lige ud for Pisco. Denne lille Dgruppe, der tilhører Republikken Peru og af denne er bortforpagtet til det engelske Compagni, er bekjendt af den Mængde Guano, der derfra udføres. Vi ankrede mellem 14 andre Skibe, der ladede, hvoriblandt et Dansk, og mødte strax en ubehagelig Støv og en affhyelig Lugt af Salmiak fra Den. Landgangen var paa Grund af den betydelige Brænding temmelig besværlig, og var endda kun mulig paa to Steder af Kysten, da ellers bratte

Klipper overalt begrænsede den Ø, vi der vilde besøge. Hvad Høiden angaaer, er denne ikke let at bestemme, da det øverste Lag af Klipperne kun bestaaer af Guano, der ligger i en saadan Mængde, at man har gaaet indtil flere hundrede Fod uden at finde Bund, og man har beregnet, at der alene fra denne Ø vil kunne hentes 50,000 Tons aarlig i 2000 Aar. Guanoen er en løs graabrun Masse, der ligger i Lag og er blandet med tørre Fugle, Binger, Been o. s. v. Fuglene bygge Nester i dybe Huller ind i Guanoen, hvorfra man hører deres forunderlige Knurren, der meget ligner en Hunds Knurren. Der freedes forsaavidt om dem, at det er forbudt at skyde ikke alene paa Øen, men endog i Nærheden af den, hvorimod det er tilladt at tage dem med Hænderne, hvad enten de flyve eller sidde og sove. Udgravningen af Guanoen foretages i lange Rønder nedad Siderne, den bæres derpaa af Arbejderne i Sække til den yderste Rand af Strænten, hvorfra den gennem en Tragt styrtes gennem lange Rønder af Seilbug ned i de Fartøier, der skulle bringe den ombord. Arbejderne ere bedækkede med et tykt Lag af Støv og Snavs, og gaae næsten uafbrudt i en Sky af Guanostøv, hvorfor de fleste ogsaa ere brystsyge og jammerlige. Den selv er ubeboet, naar undtages en enkelt Bygning til Marketenderi, hvor de yppigste og lækkreste Frugter danne en forunderlig Contrast til de uhyggelige Omgivelser, hvor man aldeles ingen Vegetation seer. Omkring Øerne sværme en utrolig Mængde Fugle under uafslædig Strigen. En Mængde Dresæler stak deres brede Snuder op af Vandet rundt om vore Baade, og paa Kysten traf vi i Masse deres Skeletter, blandede med Fugle- og Fiskefletter. Af andre Dyr saae vi kun et Fjirbeen, der bevægede sig meget hurtigt og var vanskeligt at fange; af Insecter kun en lille Piezat, og forresten kun nogle Blandsnegle paa de yderste og nederste Klipper."

(Efter Tidsskrift for populær Naturvidenskab, udgivet af E. Petit og Aug. Thornam, 1ste Hefte, Kbhavn. 1849.)